

c. Vi slutte os i Henseende til Fastsettelsen af Bælgercenfus til de Grunde, som baade de forskjellige Bælgerforeninger og Magistraten tidligere have anført for at holde sig til den anslaaede Skatteindtægt og ikke til den deraf virkelig ydede Skat, hvis Størrelse kan variere efter Communnens Fornødenheder, naaget Vdernes Formuesforhold ere blevne usforandrede. Derimod antage vi, at man bør blive staaende ved den Indtægt, der hidtil nærmest har svaret til 4 Rd., nemlig 500 Rd. og finde det betænkeligt at gaae indtil den allerlaveste Indtægt, der medfører Forpligtelse til at svare Indkomstskat, nemlig 400 Rd. (Lov af 19de Februar 1861 § 11). Vi skulle i saa Henseende oplyse, at i Finantsaaret 1862—63 var der til Nettoindtægt af 400 Rd. ansat 4,110 Personer, hvoraf Fruentimmer 671, altsaa Mandfolk 3,439, og i Finantsaaret 1863—64 4,797 Personer, hvoraf 810 Fruentimmer, altsaa Mandfolk 3,987. Naaget nu vistnok ikke alle skattepligtige Mandfolk ere valgberettigede, vil dette dog gjælde om største Delen af dem, og Bælgermassen, der ved sidste Valg var 9,138 vilde blive forøget med over 3,000 Bælgere. Naar det nu betænkes, at i de samme Aar var der respective 1,757 og 1,679 Mandfolk ansatte til 500 Rd. Indtægt, og 1,618 og 1,787 Mandfolk til 600 Rd. ialt 6,814 og 7,453, vil det sees, at over Halvdelen af Bælgerne vilde høre til de lavest beskattede, hvis man gif saa dybt ned i Fastsettelsen af Bælgercenfus, som i sidste Rigsdagssamling af Folkethinget vedtaget.

ad § 2.

Denne Statsvalglovenes Bestemmelse stemmer overeens med Forordning af 1ste Januar 1840 § 11 1ste Punctum. Den videregaaende Bestemmelse i samme Paragraphs næstsidste Punctum, at ogsaa Tiltale for en saadan Handling medfører midlertidigt Tab af Valgret, finde vi baade ubillig og vanskelig practisk at anvende.

ad § 3.

Det har ikke hidtil været formeent dem, der staae i privat Tjenesteforhold og ingen egen Hønsstand have, at vælge, men det synes hen-

sigtsmæssigt at optage en Bestemmelse herimod liig den, der findes i Statsvalglovene. Tilfældet vil iøvrigt efter de kjøbenhavnske Forhold ikke her have nogen omfattende praktisk Betydning.

ad § 4.

Ogsaa denne Paragraph foreslaae vi optagen efter Statsvalglovene, naaget der vistnok sjældent vil kunne komme til Anvendelse ved Communnens Valg, da der ved disse kræves Skatteindtægt.

ad § 5.

Saaledes som af Magistraten ytret finde vi det baade ubillig og i en saa stor Commune vanskeligt at paaagte, at ingen Bælger, paa hvem en Dom eller et Forlig eller et Arrestdecret eller desl. er thinglæst, maa udove Valgret.

Overhovedet gjælder det om nærværende Udkasts §§ 2, 3, 4, 5 og 6 at foruden hvad der ved hver især er anført til Fordeel for de deri indeholdte Bestemmelser, vil den derved opnaaede Lighed lette Arbeidet ved Valglisternes Udarbeidelse.

Endnu skulle vi her berøre, at ligesom Borgerstab allerede ved Lovene om Hjelpeffat og Indkomstskat ophørte at være den almindelige Betingelse for Valgret og Valgbarhed, saaledes synes der ingen Grund at være til længer at beholde i Valgloven den i sin Tid vistnok under de daværende Forhold ganske hensigtsmæssige Bestemmelse i Forordningen af 1ste Januar 1840 § 7 om Grundeierborgerstab, da Ingen, der eier en fast Eiendom let vil blive sat i ringere Indtægt end 500 Rd. og i alt Fald, hvis han attraaer Valgret og Valgbarhed, kan foranledige, at han bliver ansat til en saadan Indtægt, uden at behøve at tage Borgerstab. Heller ikke har Noget nu i flere Aar søgt saadant Borgerstab.

Hvis vore Forslag bifalbes, vil der kun blive tilbage følgende Afgivelser fra Statsvalglovenes Betingelser for Valgret til Folkethingene:

a. Indfødsret kræves ikke.

b. Alderen er 25 Aar og ikke 30 Aar.